

Прѣдсед.: Г-нъ Миларовъ, имали още съ нѣщо да допълнитѣ дневника си? Какво е имало написано на скжсанитѣ листа?

С. Миларовъ: Нищо.

— Кога сте тръгнали отъ Одесса?

— На 4 Мартъ.

— Тукъ е писано по-рано.

— 2—3 дена трѣбва да съмъ ги употрѣбилъ за тръгването си.

— Ами по-рано се говореше, че ще приемете нѣкакъвъ ключъ за кореспонденцията ви; може би този ключъ да е скжсанъ.

— Не мож да си припомня.

— Елате по-близо да видите.

(Миларовъ отива до сѣдинтѣ и прѣглѣдва скжсанитѣ листа на дневника си).

— Не мож да си спомня защо сж скжсани тѣзи листа.

Подполк. Кутинчевъ: Г-нъ Миларовъ! Вий вчера казахте, че Мусевичъ ви е далъ револверитѣ, а днесъ излиза, че вий сами сте ги взели.

С. Миларовъ: Чини ми се, че съмъ ги взелъ заедно съ Мусевича.

— Още едно нѣщо. Защо вамъ ви се хареса кандидатурата на князь Михаилъ Михайловичъ!

— Азъ за тази кандидатура съмъ чувалъ отъ Кривцова и съмъ я одобрилъ, но не мож да ви опрѣдѣля сега, какво е било тогава психическото положение — състоянието на душата ми.

— Даже и дневника ли не може да ви помогне?

— Относително този пунктъ — не.

— Да ли не се е проговорило между васъ, че тя е единичката кандидатура за България?

— Такова нѣщо нѣмаше и азъ само съ Кривцова съмъ говорилъ за тази кандидатура.

— Но само съ едно говорение съ Кривцова вий да дойдете до такъвъ вѣсторгъ и такава симпатия! Вий трѣбва да сте били по-отрано увѣрени, че тя е най-добрата кандидатура за България.

— Азъ по-рано не знаяхъ за тази кандидатура, но ко-